

Sadržaj

I *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla** 1

II *Nezakonodavni akti*

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

- ★ **Odluka Vijeća (EU) 2019/1754 od 7. listopada 2019. o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla** 12
- ★ **Ženevski akt Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla** 15

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/1753 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 23.listopada 2019.

o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Kako bi Unija mogla u cijelosti iskoristiti svoju isključivu nadležnost u odnosu na svoju zajedničku trgovinsku politiku, te u potpunosti u skladu s obvezama iz Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS) Svjetske trgovinske organizacije, postat će ugovornom strankom Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt“) u skladu s Odlukom Vijeća (EU) 2019/1754 ⁽³⁾ koji također ovlašćuje države članice da ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe u interesu Unije. Ugovorne stranke Ženevskog akta članice su Posebne unije stvorene Lisabonskim sporazumom za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju („Posebna unija“). U skladu s Odlukom (EU) 2019/1754, Uniju i države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile, u vezi sa Ženevskim aktom u Posebnoj uniji treba predstavljati Komisija.
- (2) Prikladno je utvrditi pravila s pomoću kojih Unija može u cijelosti ostvarivati prava i ispunjavati obveze utvrđene u Ženevskom aktu, u svoje ime i u ime država članica koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe.
- (3) Ženevskim aktom štite se oznake izvornosti, što obuhvaća oznake podrijetla u smislu uredbi (EU) br. 1151/2012 ⁽⁴⁾ i (EU) br. 1308/2013 ⁽⁵⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i oznake zemljopisnog podrijetla u smislu uredbi (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) No 251/2014 ⁽⁶⁾ i (EU) 2019/787 ⁽⁷⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, a koje se zajedno u daljnjem tekstu nazivaju „oznake zemljopisnog podrijetla“ u ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL C 110, 22.3.2019., str. 55.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 7.listopada 2019.

⁽³⁾ Odluka Vijeća (EU) 2019/1754 od 7. listopada 2019. o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (Vidjeti stranicu 12. ovoga Službenog lista).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91 (SL L 84, 20.3.2014., str. 14.).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označavanju jakih alkoholnih pića, upotrebi naziva jakih alkoholnih pića u prezentiranju i označavanju drugih prehrambenih proizvoda, zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za jaka alkoholna pića, upotrebi etilnog alkohola i destilata poljoprivrednog podrijetla u alkoholnim pićima te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 110/2008 (SL L 130, 17.5.2019., str. 1.).

- (4) Po pristupanju Unije Ženevskom aktu, a nakon toga redovito, Komisija bi trebala Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo („Međunarodni ured”) podnositi zahtjeve za međunarodnu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu i zaštićene su na području Unije u registru Međunarodnog ureda („međunarodni registar”). Takvi zahtjevi trebali bi se temeljiti na obavijestima država članica koje djeluju na vlastitu inicijativu ili na zahtjev fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u njegovu članku 1. točki xvii. Pri pripremi obavijesti države članice trebale bi razmotriti gospodarski interes za međunarodnu zaštitu dotičnih oznaka zemljopisnog podrijetla i posebno uzeti u obzir proizvodnu vrijednost i vrijednost izvoza, zaštitu na temelju drugih sporazuma, kao i trenutačnu ili potencijalnu zlouporabu u trećim zemljama.
- (5) Registracija oznaka zemljopisnog podrijetla u međunarodni registar trebalo bi imati svrhu jamčenja kvalitete proizvoda, pravednog tržišnog natjecanja i zaštite potrošača. Imajući u vidu njihovu veliku kulturnu i gospodarsku vrijednost, registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi ocjenjivati s obzirom na vrijednost koja se stvara za lokalne zajednice radi potpore ruralnom razvoju i poticanja novih mogućnosti zapošljavanja u proizvodnji, preradi i drugim povezanim uslugama.
- (6) Kako bi se uspostavio trajni dijalog s relevantnim dionicima, Komisija bi se trebala služiti postojećim mehanizmima za redovito savjetovanje s državama članicama, trgovinskim udruženjima i proizvođačima iz Unije.
- (7) Potrebno je utvrditi odgovarajuće postupke kako bi Komisija ocijenila oznake zemljopisnog podrijetla koje potječu iz ugovornih stranaka Ženevskog akta koje nisu države članice („treće ugovorne stranke”), a koje su registrirane u međunarodnom registru da bi se donijela odluka u pogledu o zaštiti u Uniji i, prema potrebi, proglasila ništavost takve zaštite.
- (8) Unija bi trebala provoditi zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu iz trećih ugovornih stranaka i koje su registrirane u međunarodnom registru u skladu s poglavljem III. Ženevskog akta, posebno njegovim člankom 14., u kojemu se zahtijeva da svaka ugovorna stranka omogući djelotvorne pravne lijekove za zaštitu registriranih oznaka zemljopisnog podrijetla te osigura da pravne postupke za osiguranje zaštite tih oznaka mogu pokrenuti tijela javne vlasti ili sve zainteresirane strane, bile one fizičke osobe ili pravni subjekti, javni ili privatni, u skladu s pravnim sustavom i praksom te ugovorne stranke.
- (9) S ciljem osiguranja zaštite žigova Unije te regionalnih i nacionalnih žigova uz oznake zemljopisnog podrijetla, uzimajući u obzir zaštitu u pogledu prethodnih prava na žig iz članka 13. stavka 1. Ženevskog akta, potrebno je osigurati supostojanje prethodnih žigova i oznaka zemljopisnog podrijetla koje su registrirane u međunarodnom registru i kojima je odobrena zaštita ili se upotrebljavaju u Uniji.
- (10) S obzirom na isključivu nadležnost Unije u odnosu na zajedničku trgovinsku politiku, države članice koje još nisu stranke Lisabonskog sporazuma za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju iz 1958., kako je revidiran u Stockholmu 14. srpnja 1967. i izmijenjen 28. rujna 1979. („Lisabonski sporazum”), ne bi trebale ratificirati taj sporazum niti mu pristupiti.
- (11) Države članice koje već jesu stranke Lisabonskog sporazuma trebale bi moći to i ostati, posebice kako bi se osigurao kontinuitet dodijeljenih prava i ispunjavanje obveza iz tog sporazuma. Međutim, trebale bi djelovati isključivo u interesu Unije i uz puno poštovanje isključive nadležnosti Unije. Te bi države članice stoga trebale ostvarivati svoja prava i obveze na temelju Lisabonskog sporazuma u potpunosti u skladu s odobrenjem koje dodjeljuje Unija u skladu s ovom Uredbom. Kako bi se poštovao ujednačen sustav zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla koji je u Uniji uspostavljen za poljoprivredne proizvode i kako bi se dodatno poboljšalo usklađivanje unutarnjeg tržišta, te države članice ne bi trebale na temelju Lisabonskog sporazuma registrirati nove oznake izvornosti za proizvode obuhvaćene područjem primjene uredaba (, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 ili (EU) 2019/787.
- (12) Države članice koje već jesu stranke Lisabonskog sporazuma imaju registrirane oznake izvornosti na temelju Lisabonskog sporazuma. Potrebno je predvidjeti prijelazne odredbe da bi se omogućila kontinuirana zaštita tih oznaka izvornosti, podložno zahtjevima iz tog sporazuma, Ženevskog akta i prava Unije.

- (13) Države članice koje su već ugovorne stranke Lisabonskog sporazuma štite oznake izvornosti trećih stranaka tog sporazuma. Kako bi im se osigurala sredstva za ispunjavanje njihovih međunarodnih obveza preuzetih prije pristupanja Unije Ženevskom aktu, trebalo bi uspostaviti prijelazne odredbe koje bi trebale proizvesti učinke samo na nacionalnoj razini i koje ne bi utjecale na trgovinu unutar Unije ili međunarodnu trgovinu.
- (14) Primjereno je da bi naknade koje se plaćaju u skladu sa Ženevskim aktom i Zajedničkim pravilnikom prema Lisabonskom sporazumu i Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma („Zajednički pravilnik”) za podnošenje zahtjeva Međunarodnom uredu za međunarodnu registraciju oznake zemljopisnog podrijetla, kao i naknade koje se plaćaju za druge unose u međunarodni registar i za izdavanje izvadaka, potvrda i drugih informacija povezanih sa sadržajem međunarodne registracije trebali snositi država članica iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla, fizička osoba ili pravni subjekt iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnik kako je definiran u njegovu članku 1. točki xvii. Države članice trebale bi imati mogućnost zahtijevati da neke ili sve naknade plaćaju fizička osoba, pravni subjekt ili korisnik.
- (15) Kako bi se pokrio bilo koji manjak u odnosu na operativni proračun Posebne unije, Unija bi trebala, u sklopu sredstava raspoloživih za tu svrhu u godišnjem proračunu Unije, moći osigurati poseban doprinos kako ga utvrdi Skupština Posebne unije u skladu s člankom 24. stavkom 4. Ženevskog akta s obzirom na gospodarsku i kulturnu vrijednost zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla.
- (16) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu članstva Unije u Posebnoj uniji, Komisiji se trebaju dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje popisa oznaka zemljopisnog podrijetla koje trebaju biti uključene u zahtjev koji se podnosi za njihovu međunarodnu registraciju pri Međunarodnom uredu nakon pristupanja Ženevskom aktu te za svako naknadno podnošenje zahtjeva za odbijanje prigovora, za odlučivanje o tome hoće li se ili neće odobriti zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru, za povlačenje odbijanja učinaka međunarodne registracije, za zahtjev za ukidanje međunarodne registracije, za slanje obavijesti o ništavosti zaštite u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru kao i za ovlašćivanje država članica da osiguraju sve potrebne izmjene u pogledu oznake izvornosti za proizvod zaštićen na temelju uredbama (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 ili (EU) 2019/787 i o tome obavijesti Međunarodni uređ. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾.
- (17) U skladu s načelom proporcionalnosti, radi ostvarenja temeljnog cilja omogućivanja Uniji da sudjeluje u Posebnoj uniji na način koji će omogućiti učinkovitu zaštitu zemljopisnog podrijetla EU-a na međunarodnoj razini radi utvrđivanja pravila i postupaka u vezi s djelovanjima Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu. Ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.
- (18) Važno je osigurati da Komisija prati i ocjenjuje sudjelovanje Unije u Ženevskom aktu tijekom vremena. Kako bi provela to ocjenjivanje, Komisija bi, među ostalim, trebala uzeti u obzir broj oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije za koje su podneseni zahtjevi za međunarodnu registraciju, slučajeve u kojima su treće ugovorne stranke odbile zaštitu, kretanje broja trećih zemalja koje sudjeluju u Ženevskom aktu, mjere koje je Komisija poduzela kako bi povećala taj broj, kao i učinak postojećeg stanja prava Unije u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla na privlačnost Ženevskog akta trećim zemljama te broj i vrstu oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu od trećih ugovornih stranaka, a koje je Unija odbila,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom uspostavljaju pravila i postupci o djelovanjima Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Za potrebe ove Uredbe, pojam „oznake zemljopisnog podrijetla” obuhvaća oznake izvornosti u smislu Ženevskog akta, uključujući oznake podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012 i (EU) br. 1308/2013, kao i oznake zemljopisnog podrijetla, u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 i (EU) 2019/787.

Članak 2.

Međunarodna registracija oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Po pristupanju Unije Ženevskom aktu, a nakon toga redovito, Komisija, u svojem svojstvu nadležnog tijela u smislu članka 3. Ženevskog akta podnosi zahtjeve za međunarodnu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih i registriranih u skladu s pravom Unije koje se odnose na proizvode podrijetlom iz Unije u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Ženevskog akta pri Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo („Međunarodni ured”).

2. Za potrebe stavka 1. države članice od Komisije mogu zahtijevati da u međunarodnom registru registrira oznake zemljopisnog podrijetla koje potječu iz njihova državnog područja, a koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije. Takvi se zahtjevi moraju temeljiti na:

(a) zahtjevu fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. tog akta; ili

(b) njihovoj vlastitoj inicijativi.

3. Komisija na temelju takvih zahtjeva donosi provedbene akte u kojima se navode oznake zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Članak 3.

Ukidanje oznake zemljopisnog podrijetla koja potječe iz države članice i registrirana je u međunarodnom registru

1. Komisija donosi provedbeni akt kako bi zahtijevala od Međunarodnog ureda da ukine registraciju u međunarodnom registru oznake zemljopisnog podrijetla koja potječe iz države članice u svakom od sljedećih slučajeva:

(a) ta oznaka zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u Uniji;

(b) na zahtjev države članice iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla koji se temelji na:

i. zahtjevu fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. tog akta; ili

ii. njezinoj vlastitoj inicijativi.

2. Provedbeni akt iz stavka 1. ovog članka donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

3. Komisija bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o zahtjevu za ukidanje.

Članak 4.

Objava oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. Komisija objavljuje sve međunarodne registracije o kojima je Međunarodni ured poslao obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta, a koje se:

(a) tiču oznaka zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru i kojima ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, nije država članica; i

(b) odnose na proizvod u pogledu kojeg je predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije.

2. Međunarodna registracija navedena u stavku 1. objavljuje se u seriji C *Službenog lista Europske unije*. Objava uključuje upućivanje na vrstu proizvoda i zemlju podrijetla.

Članak 5.

Ocjena oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. Komisija ocjenjuje sve međunarodne registracije o kojima je Međunarodni ured poslao obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta o oznakama zemljopisnog podrijetla registriranim u međunarodnom registru i kojima ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, nije država članica, kako bi se utvrdilo uključuje li obavezan sadržaj utvrđen u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika prema Lisabonskom sporazumu i Ženevskom aktu („Zajednički pravilnik”) i pojedinosti o kvaliteti, ugledu i značajkama navedene u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika i kako bi se provjerilo ocjenjuje odnosi li se obavijest iz članka 4. na proizvod u pogledu kojeg je predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije.
2. Ocjene iz stavka 1. provode se u roku od četiri mjeseca od datuma registracije oznake zemljopisnog podrijetla u međunarodnom registru i ne uključuju ocjenu drugih posebnih odredaba Unije koje se odnose na stavljanje proizvoda na tržište, a osobito na zdravstvene i fitosanitarne norme, tržišne norme ili označavanje hrane.

Članak 6.

Postupak podnošenja prigovora u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. U roku od četiri mjeseca od datuma objave međunarodne registracije u skladu s člankom 4. tijela države članice ili treće zemlje koja nije ugovorna stranka podrijetla kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom i poslovnim nastanom u Uniji ili trećoj zemlji koja nije ugovorna stranka podrijetla, može podnijeti prigovor Komisiji.

Prigovor se dostavlja na jednom od službenih jezika institucija Unije.

2. Prigovor iz stavka 1. ovog članka dopušten je samo ako se podnese u roku utvrđenom u stavku 1. ovog članka i ako se temelji na jednom ili više sljedećih razloga:

- (a) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru u sukobu je s imenom biljne sorte ili životinjske pasmine i stoga može potrošača dovesti u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda;
- (b) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru u cijelosti je ili djelomično homonim oznake zemljopisnog podrijetla koja je već zaštićena u Uniji i u praksi nema dovoljno razlikovanja između uvjeta lokalne i tradicionalne upotrebe i prezentacije oznake zemljopisnog podrijetla predložene za zaštitu i oznake zemljopisnog podrijetla koja je već zaštićena u Uniji, uzimajući u obzir potrebu osiguranja jednakog postupanja prema dotičnim proizvođačima i nedovođenja potrošača u zabludu;
- (c) zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla u Uniji koja je registrirana u međunarodnom registru kršilo bi se pravo prethodnog žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini;
- (d) zaštita u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla treće zemlje ugrozila bi uporabu potpuno ili djelomično identičnog naziva ili isključivu prirodu žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini ili postojanje proizvoda koji su zakonski stavljeni na tržište najmanje pet godina prije datuma objave međunarodne registracije u skladu s člankom 4.,
- (e) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru odnosi se na proizvod u pogledu kojeg na razini Unije nije predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla,
- (f) naziv za koji je podnesen zahtjev za registraciju generički je izraz na području Unije,
- (g) nisu ispunjeni uvjeti iz članka 2. stavka 1. točaka i. i ii. Ženevskog akta,
- (h) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru jest homonim kojim se potrošača dovodi u zabludu da proizvodi dolaze iz drugog područja, čak i ako je naziv točan u odnosu na stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla dotičnog proizvoda.

3. Komisija ocjenjuje razloge za podnošenje prigovora navedene u stavku 2. u odnosu na područje Unije ili njegov dio.

Članak 7.

Odluka o zaštiti u Uniji oznaka zemljopisnog podrijetla treće zemlje koje su registrirane u međunarodnom registru

1. Ako su, na temelju ocjene provedene u skladu s člankom 5., ispunjeni uvjeti utvrđeni u tom članku, a prigovori ili dopušteni prigovori nisu zaprimljeni, Komisija, prema potrebi, putem provedbenog akta odbacuje zaprimljeni nedopušteni prigovor i odlučuje o dodjeli zaštite oznake zemljopisnog podrijetla. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.
2. Ako na temelju ocjene provedene u skladu s člankom 5. nisu ispunjeni uvjeti iz tog članka ili je zaprimljen dopušten prigovor iz članka 6. stavka 2., Komisija putem provedbenog akta odlučuje o tome hoće li odobriti zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. U pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla koje obuhvaćaju proizvode koji nisu u nadležnosti odbora navedenih u članku 15. stavku 1., odluku o tome hoće li se odobriti zaštita donosi Komisija.
3. Odlukom o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla u skladu sa stavcima 1. ili 2. ovog članka utvrđuje se područje primjene odobrene zaštite i ona može uključivati uvjete koji su u skladu sa Ženevskim aktom i posebno odobrava utvrđeno prijelazno razdoblje kako je navedeno u članku 17. Ženevskog akta i pravilu 14. Zajedničkog pravilnika.
4. U skladu s člankom 15. stavkom 1. Ženevskog akta Komisija obavješćuje Međunarodni ured o odbijanju učinaka dotične međunarodne registracije na području Unije u roku od jedne godine od primitka obavijesti o međunarodnoj registraciji u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta ili, u slučajevima iz članka 5. prvog stavka Odluke (EU) 2019/1754 u roku od dvije godine od primitka te obavijesti.
5. Komisija može, na vlastitu inicijativu ili na temelju obrazloženog zahtjeva države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, putem provedbenog akta povući, u cijelosti ili djelomično, odbijanje prethodno priopćeno Međunarodnom uredu. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Komisija o takvom povlačenju bez odgode obavješćuje Međunarodni ured.

Članak 8.

Upotreba oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Provedbeni akti koje je Komisija donijela na temelju članka 7. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje druge posebne odredbe Unije koje se odnose na stavljanje proizvoda na tržište, a osobito na zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta, sanitarne i fitosanitarne standarde i označavanje hrane.
2. Podložno stavku 1., oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe može upotrebljavati bilo koji subjekt koji stavlja na tržište proizvod u skladu s međunarodnom registracijom tih oznaka zemljopisnog podrijetla.

Članak 9.

Proglašenje ništavosti učinaka u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla treće zemlje registrirane u međunarodnom registru

1. Komisija može, na vlastitu inicijativu ili nakon obrazloženog zahtjeva države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, putem provedbenog akta, u cijelosti ili djelomično, proglasiti ništavim učinke zaštite oznake zemljopisnog podrijetla u Uniji u jednoj ili više sljedećih okolnosti:
  - (a) oznaka zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u ugovornoj stranci podrijetla,
  - (b) oznaka zemljopisnog podrijetla više nije registrirana u međunarodnom registru,
  - (c) više se ne osigurava poštovanje obveznog sadržaja utvrđenog u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika ili pojedinih o kvaliteti, ugledu i značajkama navedenima u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika.

2. Provedbeni akti iz stavka 1. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. i to isključivo nakon što su fizičke osobe ili pravni subjekti iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnici, kako su definirani u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta, imali mogućnost zaštititi svoja prava.
3. Ako proglašenje ništavosti više ne podliježe pravu na žalbu, Komisija bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o proglašenju ništavosti učinaka međunarodne registracije oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije u skladu sa stavkom 1. točkama (a) ili (c).

Članak 10.

Povezanost sa žigovima

1. Zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla ne dovodi se u pitanje valjanost prethodnog žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini koji je podnesena prijava ili je registriran u dobroj vjeri ili stečen uporabom u dobroj vjeri na području države članice, regionalne unije država članica ili Unije.
2. Oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru ne zaštićuje se na području Unije ako bi u smislu ugleda i reputacije žiga te duljine vremena upotrebe zaštitila te oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije mogla dovesti potrošača u zabludu u pogledu pravog identiteta proizvoda.
3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., žig koji je podnesena prijava ili je registriran u dobroj vjeri, ili je stečen uporabom, ako je ta mogućnost predviđena primjenjivim pravom, u dobroj vjeri na državnom području države članice, regionalne unije država članica ili Unije prije datuma na koji je Međunarodni ured obavijestio Komisiju o objavi međunarodne registracije oznake zemljopisnog podrijetla, a čija bi upotreba bila u suprotnosti sa zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla, može se i dalje upotrebljavati i produljivati za dotični proizvod neovisno o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da ne postoje razlozi za ništavost ili opoziv u skladu s Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁹⁾ ili Direktivom (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁰⁾. U takvim je slučajevima dopuštena i uporaba oznake zemljopisnog podrijetla i uporaba dotičnog žiga.

Članak 11.

Prijelazne odredbe za oznake izvornosti koje potječu iz država članica koje su već registrirane na temelju Lisabonskog sporazuma

1. Za svaku oznaku izvornosti koja potječe iz države članice koja je stranka Lisabonskog sporazuma, za proizvod koji je zaštićen na temelju jedne od uređaba iz članka 1. ove Uredbe, dotična država članica, na temelju zahtjeva fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta ili koji djeluju na vlastitu inicijativu, bira hoće li zahtijevati:
  - (a) međunarodnu registraciju te oznake izvornosti u skladu sa Ženevskim aktom, ako je dotična država članica ratificirala Ženevski akt ili mu pristupila u skladu s odobrenjem iz članka 3. Odluke (EU) 2019/1754; ili
  - (b) ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

Dotična država članica obavješćuje Komisiju o odabiru iz prvog podstavka do 14. studenoga 2022.

U situacijama iz prvog podstavka točke (a), dotična država članica u suradnji s Komisijom provjerava s Međunarodnim uredom postoje li bilo kakve izmjene koje treba provesti na temelju pravila 7. stavka 4. Zajedničkog pravilnika u svrhu registracije na temelju Ženevskog akta.

Komisija putem provedbenog akta ovlašćuje državu članicu da osigura potrebne izmjene i da obavješćuje Međunarodni ured. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Europskoga parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL L 154, 16.6.2017., str. 1.).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 336, 23.12.2015., str. 1.).

2. Za svaku oznaku izvornosti koja potječe iz strane države članice koja je stranka Lisabonskog sporazuma, za proizvod koji je obuhvaćen područjem primjene jedne od uredbi iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, ali nije zaštićen na temelju bile koje od tih uredbi, dotična država članica, na temelju zahtjeva fizičke osobe ili pravnog subjekta na temelju članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta ili na vlastitu inicijativu bira hoće li zahtijevati:

- (a) registraciju te oznake izvornosti na temelju dotične Uredbe; ili
- (b) ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

Dotična država članica obavješćuje Komisiju o odabiru iz prvog podstavka te podnosi odgovarajući zahtjev do 14. studenoga 2022.

U situacijama iz prvog podstavka točke (a) dotična država članica podnosi zahtjev za međunarodnu registraciju te oznake izvornosti u skladu sa Ženevskim aktom, ako je ta država članica ratificirala Ženevski akt ili mu pristupila u skladu s odobrenjem iz članka 3. Odluke (EU) 2019/1754, u roku od jedne godine od datuma registracije oznake zemljopisnog podrijetla u skladu s primjenjivom uredbom. Primjenjuju se stavak 1. treći i četvrti podstavak.

Ako se odbije zahtjev za registraciju na temelju primjenjive uredbe te su iscrpljena povezana administrativna i sudska pravna sredstva ili ako zahtjev za registraciju na temelju Ženevskog akta nije podnesen u skladu s trećim podstavkom ovog stavka, dotična država članica bez odgode podnosi zahtjev za ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

3. U pogledu oznaka izvornosti za proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene jedne od uredbi iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe i za koje nije predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije, država članica koja je već stranka Lisabonskog sporazuma može zadržati sve postojeće registracije u međunarodnom registru.

Takva država članica može podnijeti i dodatne zahtjeve za registraciju u međunarodnom registru na temelju Lisabonskog sporazuma o takvim oznakama izvornosti koje potječu s njezina područja ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dotična država članica obavijestila je Komisiju o nacrtu zahtjeva za registraciju takvih oznaka izvornosti; takva obavijest mora sadržavati dokaze da zahtjev ispunjava uvjete za registraciju na temelju Lisabonskog sporazuma; i
- (b) Komisija nije izdala negativno mišljenje u roku od dva mjeseca od takve obavijesti; negativno mišljenje može se izdati samo nakon savjetovanja s dotičnom državom članicom, a u iznimnim i opravdanim slučajevima u kojima dokazi koji se zahtijevaju u skladu s točkom (a) nisu dovoljni da bi se potvrdilo da su ispunjeni zahtjevi za registraciju na temelju Lisabonskog sporazuma ili ako bi registracija imala negativan učinak na trgovinsku politiku Unije.

U slučaju da Komisija zatraži dodatne informacije o obavijesti dostavljenoj u skladu s drugim podstavkom točkom (a), rok za djelovanje Komisije iznosi jedan mjesec od primitka zatraženih informacija.

Komisija odmah obavješćuje druge države članice o svim obavijestima dostavljenima u skladu s drugim podstavkom točkom (a).

Članak 12.

Prijelazna zaštita za oznake izvornosti koje potječu iz treće zemlje i koje su registrirane na temelju Lisabonskog sporazuma

1. Države članice koje su bile stranke Lisabonskog sporazuma prije pristupanja Unije Ženevskom aktu mogu nastaviti štiti oznake izvornosti koje potječu iz treće zemlje koja je stranka Lisabonskog sporazuma putem nacionalnog sustava zaštite s učinkom od dana na koji Unija postane ugovorna stranka Ženevskog akta, u pogledu oznaka izvornosti registriranih do tog datuma na temelju Lisabonskog sporazuma.

2. Zaštita iz stavka 1.:

- (a) zamjenjuje se zaštitom u okviru sustava zaštite Unije za određenu oznaku izvornosti ako je zaštita predviđena odlukom donesenom na temelju članka 7. ove Uredbe nakon pristupanja dotične treće zemlje Ženevskom aktu, pod uvjetom da se zaštitom predviđenom odlukom donesenom na temelju članka 7. ove Uredbe čuva kontinuitet zaštite odgovarajuće oznake izvornosti u dotičnoj državi članici,
- (b) prestaje postojati za određenu oznaku izvornosti u trenutku prestanka učinka međunarodne registracije.

3. Ako oznaka izvornosti koja potječe iz treće zemlje nije registrirana na temelju ove Uredbe ili ako nacionalna zaštita nije zamijenjena u skladu sa stavkom 2. točkom (a), posljedice takve nacionalne zaštite isključiva su odgovornost dotične države članice.

4. Mjere koje poduzimaju države članice prema stavku 1. imaju učinke samo na nacionalnoj razini, no nemaju učinak na trgovinu unutar Unije ili međunarodnu trgovinu.

5. Države članice iz stavka 1. prosljeđuju Komisiji sve obavijesti Međunarodnog ureda na temelju Lisabonskog sporazuma. Komisija zatim te obavijesti prosljeđuje svim drugim državama članicama.

6. Države članice iz stavka 1. ovog članka izjavljuju Međunarodnom uredu da ne mogu osigurati nacionalnu zaštitu oznake izvornosti za proizvod obuhvaćen područjem primjene jedne od uredaba iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, koji su registrirani i o kojima su obaviještene na temelju Lisabonskog sporazuma od dana na koji Unija postane ugovorna stranka Ženevskog akta.

Članak 13.

Naknade

Naknade koje se trebaju platiti u skladu s člankom 7. Ženevskog akta, kako je navedeno u Zajedničkom pravilniku, snosi država članica iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla ili fizička osoba ili pravni subjekt iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnik, kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta. Države članice mogu zahtijevati da fizička osoba ili pravni subjekt ili korisnik plate neke ili sve naknade.

Članak 14.

Posebni financijski doprinos

Ako prihodi Posebne unije proizlaze iz izvora navedenih u članku 24. stavku 2. točki v. Ženevskog akta, Unija može dodijeliti poseban doprinos unutar raspoloživih sredstava za tu svrhu iz godišnjeg proračuna Unije.

Članak 15.

Postupak odbora

1. Komisiji pomažu sljedeći odbori u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 i to u pogledu sljedećih proizvoda:

- (a) za proizvode iz vinskog sektora obuhvaćene područjem primjene članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1308/2013, Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih gospodarstava uspostavljen člankom 229. te uredbe,
- (b) za aromatizirane proizvode od vina kako su definirani u članku 3. Uredbe (EU) br. 251/2014, Odbor za aromatizirane proizvode od vina uspostavljen člankom 34. te uredbe,
- (c) za alkoholna pića kako su definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Odbor za alkoholna pića iz članka 25. Uredbe (EU) 2019/787,

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.), djelomično na snazi do 24. svibnja 2021.

- (d) za poljoprivredne i prehrambene proizvode koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 2. stavka 1. prvog podstavka Uredbe (EU) br. 1151/2012, Odbor za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 57. te uredbe.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 16.

Praćenje i preispitivanje

Do 14. studenoga 2021. Komisija ocjenjuje sudjelovanje Unije u Ženevskom aktu i podnosi izvješće o glavnim nalazima Europskom parlamentu i Vijeću. Ocjena se, među ostalim, temelji i na sljedećim aspektima:

- (a) broju oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije i za koje su podneseni zahtjevi za međunarodnu registraciju i slučajevi u kojima su treće ugovorne stranke odbile zaštitu,
- (b) kretanju broja trećih zemalja koje sudjeluju u Ženevskom aktu i mjerama koje je Komisija poduzela kako bi povećala taj broj, kao i učinku postojećeg stanja prava Unije u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla na privlačnost Ženevskog akta trećim zemljama i
- (c) broju i vrsti oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja, a koje je Unija odbila.

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2019.

Za Europski parlament

Predsjednik

D. M. SASSOLI

Za Vijeće

Predsjednica

T. TUPPURAINEN

Izjava Komisije o mogućem proširenju zaštite oznake zemljopisnog podrijetla EU-a na nepoljoprivredne proizvode

Komisija prima na znanje Rezoluciju Europskog parlamenta od 6. listopada 2015. o mogućem proširenju zaštite oznake zemljopisnog podrijetla EU-a na nepoljoprivredne proizvode.

Komisija je u studenome 2018. pokrenula studiju čiji je cilj prikupiti dodatne ekonomske i pravne dokaze o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za nepoljoprivredne proizvode na jedinstvenom tržištu, kao dopunu studiji iz 2013., te pribaviti dodatne podatke o, među ostalim, konkurentnosti, nepoštenom tržišnom natjecanju, krivotvorenju, percepcijama potrošača, troškovima i koristima te učinkovitosti modela zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla za nepoljoprivredne proizvode s obzirom na načelo proporcionalnosti.

U skladu s načelima bolje regulative i obvezama utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016., Komisija će ispitati navedenu studiju i izvješće o sudjelovanju Unije u Ženevskom aktu navedeno u članku o praćenju i preispitivanju Uredbe o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla te razmotriti moguće sljedeće korake.

Izjava Komisije o postupku utvrđenom u članku 11 stavku 3. Uredbe

Komisija napominje da je s obzirom na isključivu nadležnost Unije postupak utvrđen u članku 11 stavku 3. Uredbe pravno nužan, ali dodaje da je u kontekstu sadašnje pravne stečevine EU-a svaka takva intervencija Komisije iznimna i propisno obrazložena. Tijekom savjetovanja s državom članicom Komisija će uložiti sve napore kako bi u suradnji s tom državom članicom riješila sva pitanja koja izazivaju zabrinutost i izbjegla izdavanje negativnog mišljenja. Komisija napominje da se negativno mišljenje dostavlja predmetnoj državi članici u pisanom obliku te u skladu s člankom 296. UFEU-a sadržava razloge na kojima se temelji. Komisija nadalje napominje da negativno mišljenje ne sprječava podnošenje novog zahtjeva koji se odnosi na istu oznaku izvornosti, ako su razlozi za to negativno mišljenje naknadno na odgovarajući način otklonjeni ili su postali bespredmetni.

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2019/1754

od 7. listopada 2019.

o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Lisabonskim sporazumom za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju od 31. listopada 1958. („Lisabonski sporazum”) stvorena je posebna unija („Posebna unija”) u okviru Unije za zaštitu industrijskog vlasništva uspostavljene Konvencijom za zaštitu industrijskog vlasništva, koja je potpisana u Parizu 20. ožujka 1883. („Pariška konvencija”). U skladu s odredbama Lisabonskog sporazuma ugovorne stranke obvezuju se na svojim državnim područjima zaštititi oznake izvornosti proizvoda drugih zemalja u okviru Posebne unije koje su priznate i zaštićene kao takve u zemlji podrijetla i koje su registrirane u Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO), osim ako te stranke u roku od godine dana od primitka obavijesti o takvoj registraciji izjave da ne mogu osigurati takvu zaštitu.
- (2) Sedam država članica stranke su Lisabonskog sporazuma: Bugarska (od 1975.), Češka (od 1993.), Francuska (od 1966.), Italija (od 1968.), Mađarska (od 1967.), Portugal (od 1966.) i Slovačka (od 1993.). Tri daljnje države članice potpisale su, ali nisu ratificirale Lisabonski sporazum: Grčka, Španjolska i Rumunjska. Unija nije stranka Lisabonskog sporazuma jer se njime predviđa da mu mogu pristupiti samo zemlje.
- (3) Ženevski akt Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”), kojim je revidiran Lisabonski sporazum, donesen je 20. svibnja 2015. Ženevskim aktom posebno se širi područje primjene Posebne unije kako bi se zaštita oznaka izvornosti proizvoda proširila na sve oznake zemljopisnog podrijetla u smislu Sporazuma Svjetske trgovinske organizacije o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva. Ženevski akt usklađen je s tim sporazumom i relevantnim pravom Unije o zaštiti oznaka podrijetla i oznaka zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih proizvoda te se njime omogućuje međuvladinim organizacijama da postanu ugovorne stranke tog akta.
- (4) Unija ima isključivu nadležnost za područja obuhvaćena Ženevskim aktom. To je potvrđeno u presudi Suda od 25. listopada 2017. u predmetu C-389/15 ⁽¹⁾, u kojoj je razjašnjeno da je nacrt revidiranog Lisabonskog sporazuma, koji je naknadno donesen kao Ženevski akt, u osnovi namijenjen olakšavanju i uređivanju trgovine između Unije i trećih država koje su stranke Lisabonskog sporazuma te da ima izravne i neposredne učinke na tu trgovinu. Stoga su pregovori o Ženevskom aktu u isključivoj nadležnosti Unije na temelju članka 3. stavka 1. točke (e) UFEU-a jer su se odvijali u području zajedničke trgovinske politike iz članka 207. stavka 1. UFEU-a, a posebno u pogledu trgovinskih aspekata intelektualnog vlasništva.

⁽¹⁾ Presuda Suda od 25. listopada 2017., Komisija protiv Vijeća, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Kada je riječ o određenim poljoprivrednim proizvodima, Unija je uspostavila ujednačene i sveobuhvatne sustave zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla vina (1970.), alkoholnih pića (1989.), aromatiziranih vina (1991.) i drugih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (1992.). Na temelju isključive nadležnosti Unije u skladu s člankom 3. UFEU-a države članice ne bi trebale imati nacionalne sustave zaštite kojima bi se štatile poljoprivredne oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja članica Posebne unije. Međutim, s obzirom na to da Unija nije ugovorna stranka Ženevskog akta, ona ne može zatražiti da se poljoprivredne oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla registrirane na razini Unije zaštite u okviru Posebne unije niti može zaštititi oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja članica s pomoću sustava zaštite koje je uspostavila Unija u skladu sa Ženevskim aktom.
- (6) Kako bi mogla na odgovarajući način izvršavati svoju isključivu nadležnost u područjima obuhvaćenima Ženevskim aktom i svoje funkcije u kontekstu svojih sveobuhvatnih sustava zaštite poljoprivrednih oznaka podrijetla i oznaka zemljopisnog podrijetla, Unija bi trebala pristupiti Ženevskom aktu i postati njegova ugovorna stranka.
- (7) Pristupanje Unije Ženevskom aktu u skladu je s člankom 17. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, kojim se propisuje zaštita intelektualnog vlasništva.
- (8) Unija bi trebala nastojati urediti pitanje svojeg prava glasa u Skupštini Posebne unije Ženevskog akta kako bi osigurala svoje djelotvorno sudjelovanje u postupcima odlučivanja, s obzirom na članak 22. stavak 4. točku (b) podtočku ii. Ženevskog akta. Stoga je primjereno da i države članice koje to žele budu ovlaštene da uz Uniju, prema potrebi, ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe, u interesu Unije.
- (9) Time će se ujedno osigurati nastavak prava koja proizlaze iz postojećeg članstva sedam država članica u Posebnoj uniji.
- (10) Ratifikacijom ili pristupanjem država članica trebalo bi ipak u potpunosti poštovati isključivu nadležnost Unije te bi Unija i dalje trebala biti odgovorna za osiguravanje toga da se prava i obveze Unije i država članica u skladu sa Ženevskim aktom izvršavaju odnosno ispunjavaju.
- (11) Uniju i one države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile u Posebnoj uniji predstavlja Komisija u skladu s člankom 17. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Pristupanje Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”) odobrava se u ime Unije.

Tekst Ženevskog akta priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća imenuje osobu ovlaštenu za polaganje, u ime Unije, isprave o pristupu predviđene u članku 28. stavku 2. točki ii. Ženevskog akta kako bi se izrazio pristanak Unije da bude obvezana Ženevskim aktom i kako bi se dale izjava i obavijest koji su priloženi ispravi o pristupu i predviđeni u članku 5. ove Odluke.

Članak 3.

Države članice koje to žele ovlašćuje se da uz Uniju ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe, kako je primjereno, u interesu Unije i uz potpuno poštovanje njezine isključive nadležnosti.

Članak 4.

1. Uniju i države članice koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe na temelju članka 3. ove Odluke u Posebnoj uniji predstavlja Komisija u skladu s člankom 17. stavkom 1. UFEU-a. Unija je odgovorna za osiguravanje toga da se prava i obveze Unije i država članica koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe izvršavaju odnosno ispunjavaju u skladu s člankom 3. ove Odluke.

Komisija u ime Unije i navedenih država članica šalje sve potrebne obavijesti u skladu sa Ženevskim aktom.

Posebice, Komisiju se imenuje nadležnim tijelom iz članka 3. Ženevskog akta, koje je odgovorno za upravljanje Ženevskim aktom na području Unije i za komunikaciju s Međunarodnim uredom WIPO-a u skladu sa Ženevskim aktom i Zajedničkim pravilnikom uz Lisabonski sporazum i Ženevski akt Lisabonskog sporazuma („Zajednički pravilnik”).

2. Unija glasuje u skupštini Posebne unije, a države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile ne izvršavaju svoje pravo glasa.

Članak 5.

U skladu s člankom 29. stavkom 4. Ženevskog akta u izjavi priloženoj ispravi o pristupu utvrđuje se produljenje, za godinu dana, roka iz članka 15. stavka 1. Ženevskog akta i razdobljâ iz članka 17. Ženevskog akta, u skladu s postupcima utvrđenima u Zajedničkom pravilniku.

U skladu s pravilom 5. stavkom 3. točkom (a) Zajedničkog pravilnika, u obavijesti poslanoj glavnom direktoru WIPO-a i priloženoj ispravi o pristupu utvrđuje se zahtjev da se u svrhu zaštite registrirane oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije u zahtjevu, uz obvezni sadržaj naveden u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika, moraju navesti podaci koji se u slučaju oznake izvornosti odnose na kvalitetu ili značajke robe i njezinu povezanost sa zemljopisnim okruženjem zemljopisnog područja proizvodnje, a u slučaju oznake zemljopisnog podrijetla na kvalitetu, ugled ili druge značajke robe i njezinu povezanost sa zemljopisnim područjem podrijetla.

Članak 6.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 7. listopada 2019.

Za Vijeće

Predsjednica

A.-M. HENRIKSSON

ŽENEVSKI AKT LISABONSKOG SPORAZUMA O OZNAKAMA IZVORNOSTI I OZNAKAMA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA Popis članaka

- Poglavlje I.: Uvodne i opće odredbe*
- Članak 1.: Skraćeni izrazi
- Članak 2.: Predmet
- Članak 3.: Nadležno tijelo
- Članak 4.: Međunarodni registar
- Poglavlje II.: Zahtjev i međunarodna registracija*
- Članak 5.: Zahtjev
- Članak 6.: Međunarodna registracija
- Članak 7.: Naknade
- Članak 8.: Razdoblje valjanosti međunarodnih registracija
- Poglavlje III.: Zaštita*
- Članak 9.: Obveza zaštite
- Članak 10.: Zaštita na temelju zakona ugovornih stranaka i drugih instrumenata
- Članak 11.: Zaštita u području registriranih oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla
- Članak 12.: Zaštita kako bi se spriječilo da oznake postanu generičke
- Članak 13.: Zaštitne mjere u pogledu ostalih prava
- Članak 14.: Provedbeni postupci i pravna sredstva
- Poglavlje IV.: Odbijanje i druge mjere u međunarodnoj registraciji*
- Članak 15.: Odbijanje
- Članak 16.: Povlačenje odbijanja
- Članak 17.: Prijelazno razdoblje
- Članak 18.: Obavijest o odobrenju zaštite
- Članak 19.: Poništenje
- Članak 20.: Izmjene i drugi unosi u međunarodni registar
- Poglavlje V.: Administrativne odredbe*
- Članak 21.: Članstvo u Lisabonskoj uniji
- Članak 22.: Skupština Posebne unije
- Članak 23.: Međunarodni ured
- Članak 24.: Financije
- Članak 25.: Pravilnik
- Poglavlje VI.: Izmjena i dopuna*
- Članak 26.: Revizija
- Članak 27.: Izmjene određenih članaka od strane Skupštine
- Poglavlje VII.: Završne odredbe*
- Članak 28.: Postajanje strankom ovog Akta
- Članak 29.: Datum stupanja na snagu ratifikacija i pristupa
- Članak 30.: Zabrana rezervi

- Članak 31.: Primjena Lisabonskog sporazuma i Akta iz 1967.
Članak 32.: Otkazivanje
Članak 33.: Jezici ovoga Akta, potpisivanje
Članak 34.: Depozitarna stranica

POGLAVLJE I.

Uvodne i opće odredbe

Članak 1.

Skraćeni izrazi

Za potrebe ovog akta, osim ako nije izričito drugačije predviđeno:

- (i.) „Lisabonski sporazum” znači Lisabonski sporazum za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju iz 31. listopada 1958.;
- (ii.) „Akt iz 1967.” znači Lisabonski sporazum kako je revidiran u Stockholmu, 14. srpnja 1967. i izmijenjen 28. rujna 1979.;
- (iii.) „taj akt” znači Lisabonski sporazum za zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla kako je utvrđeno ovim Aktom;
- (iv.) „Pravilnik” je Pravilnik iz članka 25.;
- (v.) „Pariška konvencija” znači Parišku konvenciju za zaštitu industrijskoga vlasništva iz 20. ožujka 1883., u njezinu revidiranom i izmijenjenom obliku;
- (vi.) „oznaka izvornosti” znači oznaka kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki i.;
- (vii.) „oznaka zemljopisnog podrijetla” znači oznaka kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki ii.;
- (viii.) „Međunarodni registar” znači Međunarodni registar kojeg vodi Međunarodni ured u skladu s člankom 4. kao službenu zbirku podataka o međunarodnim registracijama oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla, bez obzira na medij na kojem su ti podaci pohranjeni;
- (ix.) „međunarodna registracija” znači međunarodnu registraciju upisanu u Međunarodni registar;
- (x.) „zahtjev” znači zahtjev za međunarodnu registraciju;
- (xi.) „registriran” znači upisan u međunarodni registar u skladu s ovim Aktom;
- (xii.) „zemljopisno područje izvornosti” znači zemljopisno područje kako je navedeno u članku 2. stavku 2.;
- (xiii.) „prekogranično zemljopisno područje” znači zemljopisno područje koje se nalazi u, ili obuhvaća, susjedne ugovorne stranke;
- (xiv.) „ugovorna stranka” znači svaku državu ili međuvladinu organizaciju koja je stranka u ovom Aktu;
- (xv.) „ugovorna strana podrijetla” znači ugovornu stranu u kojoj se nalazi zemljopisno područje podrijetla ili ugovorne strane u kojima se nalazi prekogranično zemljopisno područje podrijetla;
- (xvi.) „nadležno tijelo” znači tijelo određeno u skladu s člankom 3.;
- (xvii.) „korisnici” znači fizičke osobe ili pravne subjekte koji u skladu sa zakonom ugovorne stranke podrijetla imaju pravo koristiti oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla;
- (xviii.) „međuvladina organizacija” znači međuvladinu organizaciju koja ispunjava uvjete da postane strankom u ovom Aktu u skladu s člankom 28. stavkom 1. točkom iii.;
- (xix.) „Organizacija” znači Svjetsku organizaciju za intelektualno vlasništvo;
- (xx.) „Glavni direktor” znači glavnog direktora Organizacije;
- (xxi.) „Međunarodni ured” znači Međunarodni ured Organizacije;

Članak 2.**Predmet**

- (1) *[Oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla]* Ovaj Akt primjenjuje u odnosu na sljedeće:
- (i.) sve oznake zaštićene u ugovornoj stranci podrijetla koje se sastoje od imena zemljopisnog područja ili ga sadržavaju, ili druga oznaka koja se referira na takvo područje, čime se označava da proizvod potječe s tog zemljopisnog područja pri čemu su kvaliteta ili značajke proizvoda isključiva ili bitna posljedica zemljopisnog okruženja, uključujući prirodne i ljudske čimbenike, i na temelju kojih je proizvod stekao svoju ugled; kao i
  - (ii.) sve oznake zaštićene u ugovornoj stranci podrijetla koje se sastoje od imena zemljopisnog područja ili ga sadržavaju, ili druga oznaka koja se referira na takvo područje, čime se označava da proizvod potječe s tog zemljopisnog područja, kada se kvaliteta, ugled ili druge značajke proizvoda u osnovi mogu pripisati zemljopisnom podrijetlu.
- (2) *[Moguća zemljopisna područja podrijetla]* Zemljopisno područje podrijetla opisano u stavku 1. može se sastojati od cijelog državnog područja ugovorne stranke podrijetla ili regije, lokacije ili mjesta u ugovornoj stranci podrijetla. Time se ne isključuje primjenu ovoga Akta u odnosu na zemljopisno područje podrijetla opisano u stavku 1., koje se sastoji od prekograničnog zemljopisnog područja ili njegova dijela.

Članak 3.**Nadležno tijelo**

Svaka ugovorna stranka imenuje subjekt koji je odgovoran za upravljanje ovim Aktom na njegovom državnom području i za komunikaciju s Međunarodnom uredu u skladu s ovim Aktom i Pravilnikom. Ugovorna stranka dostavit će ime i kontaktne podatke takvog nadležnog tijela Međunarodnom uredu, kako je naznačeno u Pravilniku.

Članak 4.**Međunarodni registar**

Međunarodni ured održava međunarodni registar u koji se bilježe međunarodne registracije provedene prema ovom Aktu, Lisabonskom sporazumu i Aktu iz 1967., ili oboje, i podatke povezane s takvim međunarodnim registracijama.

POGLAVLJE II.**Zahtjev i međunarodna registracija****Članak 5.****Zahtjev**

- (1) *[Mjesto podnošenja]* Zahtjevi se podnose Međunarodnom uredu.
- (2) *[Zahtjev koji podnosi nadležno tijelo]* Podložno stavku 3., zahtjev za međunarodnu registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ispunjava nadležno tijelo u ime:
- (i.) korisnika; ili
  - (ii.) fizičkih osoba ili pravnih subjekata koji u skladu sa zakonom ugovorne stranke podrijetla mogu ostvariti prava korisnika ili druga prava povezana s oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla.
- (3) *[Izravno podneseni zahtjevi]*
- a) Ne dovodeći u pitanje stavak 4., ako je zakonodavstvom ugovorne stranke podrijetla to dopušteno, zahtjev mogu ispuniti korisnici ili fizička ili pravna osoba navedena u stavku 2. točki ii.

- b) Točka a) primjenjuje se podložno izjavi ugovorne stranke da njezino zakonodavstvo to dopušta. Ugovorna stranka može dati takve izjave u trenutku polaganja njezine isprave o ratifikaciji ili prihvatu ili u bilo kojem kasnijem trenutku. Ako je izjava dana u trenutku polaganja njezine isprave o ratifikaciji ili prihvatu, počinje proizvoditi učinke stupanjem na snagu ovog Akta u odnosu na tu ugovornu stranku. Ako je izjava dana nakon stupanja na snagu ovog Akta u odnosu na ugovornu stranku, počinje proizvoditi učinke tri mjeseca nakon datuma na je koji glavni direktor zaprimio izjavu.
- (4) *[Mogućnost zajedničkog zahtjeva u slučaju prekograničnog zemljopisnog područja]* Ako se zemljopisno područje podrijetla sastoji od prekograničnog zemljopisnog područja, susjedne ugovorne stranke mogu, u skladu s njihovim sporazumom, zajedno podnijeti zahtjev putem zajednički određenog nadležnog tijela.
- (5) *[Obvezni sadržaj]* Pravilnikom se definiraju obvezni podaci koji moraju biti uključeni u zahtjev, uz one definirane člankom 6. stavkom 3.
- (6) *[Neobvezni sadržaj]* Pravilnikom se mogu definirati neobvezni podaci koji mogu biti uključeni u zahtjev.

Članak 6.

Međunarodna registracija

- (1) *[Službeno ispitivanje od strane Međunarodnog ureda]* Nakon primitka zahtjeva za međunarodnu registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u propisanom obliku, kako je utvrđeno u Pravilniku, Međunarodni ured unosi oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla u međunarodni registar.
- (2) *[Datum međunarodne registracije]* Podložno stavku 3., datum međunarodne registracije je datum na koji je Međunarodni ured zaprimio zahtjev.
- (3) *[Datum međunarodne registracije u slučaju nedostatnih podataka]* Ako zahtjev ne sadržava sve sljedeće podatke:
- (i.) identifikacija nadležnog tijela ili u slučaju članka 5. stavka 3., jednog ili više podnositelja zahtjeva;
  - (ii.) detalji za identificiranje korisnika i, gdje je to primjenljivo, fizičkih ili pravnih osoba navedenih u članku 5. stavku 3. točki ii.;
  - (iii.) oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla za koju se traži međunarodna registracija;
  - (iv.) proizvod ili proizvodi na koje se primjenjuje oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla;
- datum međunarodne registracije jest datum na koji Međunarodni ured zaprima posljednje podatke koji su nedostajali.
- (4) *[Izdavanje i obavijest o međunarodnim registracijama]* Međunarodni ured bez odgode objavljuje svaku međunarodnu registraciju i obavještava nadležno tijelo svake ugovorne stranke o međunarodnoj registraciji.
- (5) *[Datum na koji međunarodna registracija proizvodi učinke]*
- a) Podložno točki b), registrirana oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićena je od datuma međunarodne registracije, u svakoj ugovornoj stranci koja nije odbila zaštitu u skladu s člankom 15., ili koja je Međunarodnom uredu poslala obavijest o odobrenju zaštite u skladu s člankom 18.
  - b) Ugovorna stranka može izjavom obavijestiti glavnoga direktora da je, u skladu sa svojim nacionalnim ili regionalnim zakonodavstvom, registrirana oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićena od datuma navedenog u izjavi, koji ne smije nastupiti nakon datuma isteka roka za odbijanje koji je naveden u Pravilniku u skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom a).

Članak 7.**Naknade**

- (1) *[Naknada za međunarodnu registraciju]* Za međunarodnu registraciju svake oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla plaća se naknada navedena u Pravilniku.
- (2) *[Naknade za druge unose u međunarodni registar]* Pravilnikom se utvrđuju naknade koje treba platiti za ostale unose u međunarodni registar i za isporuku izvoda, potvrda ili drugih informacija povezanih sa sadržajem međunarodne registracije.
- (3) *[Smanjenje naknada]* Smanjene naknade određuje Skupština povezano s određenim međunarodnim registracijama oznaka izvornosti i povezano s određenim međunarodnim registracijama oznaka zemljopisnog podrijetla, posebno onima čija je ugovorna stranka podrijetla zemlja u razvoju ili najnerazvijenija zemlja.
- (4) *[Pojedinačna naknada]*
  - a) Svaka ugovorna stranka može u izjavi obavijestiti glavnoga direktora da se zaštita međunarodne registracije proširuje i na dotičnu ugovornu stranku samo ako se plati naknada za pokrivanje njezinih troškova temeljitog ispitivanja međunarodne registracije. Iznos takvih pojedinačna naknada navodi se u izjavi i može biti promijenjen u kasnijim izjavama. Navedeni iznos ne može biti viši od protuvrijednosti iznosa koji se zahtijeva u skladu s nacionalnim ili regionalnim zakonodavstvom ugovorne stranke umanjeno za uštede koje proistječu iz međunarodnog postupka. Ugovorna stranka uz to može u izjavi obavijestiti glavnoga direktora da zahtijeva administrativnu naknadu povezanu s korištenjem oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla od strane korisnika u toj ugovornoj stranci.
  - b) Neplaćanje pojedinačne naknade u skladu s Pravilnikom rezultirat će ukidanjem zaštite u odnosu na ugovornu stranku koja zahtijeva naknadu.

Članak 8.**Razdoblje valjanosti međunarodnih registracija**

- (1) *[Ovisnost]* Međunarodne registracije vrijede neograničeno, na temelju pretpostavke da zaštita registrirane oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla nije potrebna ako oznaka koja čini oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u ugovornoj stranci podrijetla.
- (2) *[Otkazivanje]*
  - a) Nadležno tijelo ugovorne stranke podrijetla ili u slučaju iz članka 5. stavka 3., korisnici ili fizička ili pravna osoba iz članka 5. stavka 2. točke ii. ili nadležno tijelo ugovorne stranke podrijetla mogu u bilo kojem trenutku od Međunarodnog ureda zatražiti otkazivanje predmetne međunarodne registracije.
  - b) Ako oznaka koja čini registriranu oznaku izvornosti ili oznaka koja čini registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u ugovornoj stranci podrijetla, nadležno tijelo ugovorne stranke podrijetla traži otkazivanje međunarodne registracije.

POGLAVLJE III.**Zaštita****Članak 9.****Obveza zaštite**

Svaka ugovorna stranka zaštićuje registrirane oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla na svojem državnom području, unutar svojeg pravnog sustava i prakse, ali u skladu s odredbama ovoga Akta, podložno svim odbijanjima, odricanjima, poništenjima ili otkazivanjima koja mogu imati učinak u odnosu na svoje državno područje, i pod pretpostavkom da ugovorne stranke koje u svojim nacionalnim ili regionalnim zakonodavstvima ne čine razliku između oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla ne moraju uvesti to razlikovanje u svoja nacionalna ili regionalna zakonodavstva.

Članak 10.

Zaštita na temelju zakona ugovornih stranaka ili drugih instrumenata

- (1) *[Oblik pravne zaštite]* Svaka ugovorna stranka može odabrati vrstu zakonodavstva na temelju kojeg uspostavlja zaštitu propisanu ovim Aktom, pod uvjetom da takvo zakonodavstvo ispunjava bitne zahtjeve ovoga Akta.
- (2) *[Zaštita drugim instrumentima]* Odredbe iz ovoga Akta ni na koji način ne utječu na bilo koju drugu zaštitu koju ugovorna stranka može odobriti u odnosu na registrirane oznake izvornosti ili registrirane oznake zemljopisnog podrijetla na temelju svojih nacionalnih ili regionalnih zakonodavstava, ili drugih međunarodnih instrumenata.
- (3) *[Odnos prema drugim instrumentima]* Ništa u ovom Aktu ne oslobađa od obveza koje ugovorne stranke imaju jedna prema drugoj na temelju bilo kojih drugih međunarodnih instrumenata, niti dovodi u pitanje prava koja ugovorna stranka ima na temelju bilo kojih drugih međunarodnih instrumenata.

Članak 11.

Zaštita u pogledu registriranih oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla

- (1) *[Sadržaj zaštite]* U skladu s odredbama ovog Akta, u odnosu na registrirane oznake izvornosti ili registrirane oznake zemljopisnog podrijetla, svaka ugovorna stranka osigurava pravna sredstva za sprečavanje sljedećeg:
  - a) korištenje oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla
    - (i.) za proizvode iste vrste kao oni na koje se odnose oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, koji nisu podrijetlom iz zemljopisnog područja podrijetla ili nisu u skladu s ostalim primjenjivim zahtjevima za korištenje oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla;
    - (ii.) za proizvode koji nisu iste vrste kao oni na koje se odnosi oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ili usluge, ako bi takva uporaba navodila ili upućivala na povezanost između tih proizvoda ili usluga i korisnika oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, te bi mogla štetiti njihovim interesima ili, gdje je to primjenljivo, zbog toga što bi se ugled oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u dotičnoj ugovornoj stranci mogao narušiti ili umanjiti na nepošten način, ili bi se taj ugled mogao nepošteno iskoristiti;
  - b) sve druge prakse koje bi potrošača mogle dovesti u zabludu u pogledu izvora, podrijetla ili prirode proizvoda.
- (2) *[Sadržaj zaštite u odnosu na određene uporabe]* Stavak 1. točka a) primjenjuje se i na korištenje oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla uključujući njihove imitacije, čak i kad je prava izvornost proizvoda naznačena, ili ako se oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla koristi u prevedenom obliku ili je popraćena pojmovima kao što su „stil”, „vrsta”, „tip”, „izrada”, „imitacija”, „metoda”, „kao što se proizvodi u”, „kao”, „slično” ili ostalim sličnim pojmovima ⁽¹⁾.
- (3) *[Korištenje u zaštitnom znaku]* Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 1., ugovorna stranka po službenoj dužnosti mora, ako njezino zakonodavstvo to dopušta, ili na zahtjev zainteresirane stranke, odbiti ili poništiti registraciju spomenutog zaštitnog znaka ako bi korištenje zaštitnog znaka dovelo do situacije obuhvaćenih stavkom 1.

Članak 12.

Zaštita kako bi se spriječilo da oznake postanu generičke

U skladu s odredbama ovog Akta, za registrirane oznake izvornosti i registrirane oznake zemljopisnog podrijetla ne može se smatrati da su postale generičke ⁽²⁾ u ugovornoj stranci.

⁽¹⁾ Usuglašena izjava povezana s člankom 11. stavkom 2.: Za potrebe ovog Akta, podrazumijeva se da ako su određeni elementi oznake koji čine oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla generičke prirode u ugovornoj stranci izvornosti, njihova se zaštita na temelju ovog stavka ne zahtijeva u drugim ugovornim strankama. Radi veće sigurnosti, odbijanje ili poništenje zaštitnog znaka ili otkrivanje povrede u ugovornim strankama u skladu s uvjetima iz članka 11. ne može se temeljiti na sastavnom dijelu koji je generičke prirode.

⁽²⁾ Usuglašena izjava povezana s člankom 12.: Za potrebe ovog Akta, podrazumijeva se da članak 12. ne dovodi u pitanje primjenu odredbi ovoga Akta koje se odnose na prethodnu uporabu, zbog toga što su prije međunarodne registracije oznake koja čini oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla možda već, u cijelosti ili djelomično, generičke u ugovornoj stranci koja nije ugovorna stranka podrijetla, na primjer, zbog toga što je oznaka ili njezin dio jednak pojmu koji je uobičajen u svakodnevnom jeziku kao opći naziv proizvoda ili usluge u takvoj ugovornoj stranci, ili je jednak uobičajenom imenu vrste grožđa u takvoj ugovornoj stranci.

Članak 13.

Zaštitne mjere u pogledu ostalih prava

- (1) *[Prava prethodnih zaštitnih znakova]* Odredbe ovoga Akta ne dovode u pitanje prethodni zaštitni znak za koji je podnesen zahtjev ili koji je registriran u dobroj vjeri ili stečen uporabom u dobroj vjeri na području ugovorne stranke. U slučaju kad zakon ugovorne stranke predviđa ograničeno odstupanje od prava koja proizlaze iz zaštitnog znaka kako postojanje takvog prethodnog zaštitnog znaka u određenim okolnostima ne bi njegova vlasnika ovlastilo za sprječavanje dobivanja zaštite ili uporabe registrirane oznake izvornosti ili zemljopisnog podrijetla u toj ugovornoj stranci, zaštita registrirane oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ne ograničava prava koja proizlaze iz zaštitnog znaka ni na koji drugi način.
- (2) *[Osobno ime koje se koristiti u poslovanju]* Odredbama ovog Akta ne dovodi se u pitanje pravo bilo koje osobe da u trgovačkom prometu upotrebljava svoje ime ili ime svojeg poslovnog prethodnika, osim ako se to ime upotrebljava na način da se javnost dovodi u zabludu.
- (3) *[Prava temeljena na oznaci biljne sorte ili životinjske pasmine]* Odredbama ovog Akta ne dovodi se u pitanje pravo bilo koje osobe da u trgovačkom prometu upotrebljava oznaku biljne sorte ili životinjske pasmine, osim ako se ta oznaka biljne sorte ili životinjske pasmine upotrebljava na način da se javnost dovodi u zabludu.
- (4) *[Zaštitne mjere u slučaju obavijesti o povlačenju ili odbijanju odobrenja zaštite]* Ako ugovorna stranka koja je odbila učinke međunarodne registracije u skladu s člankom 15. na temelju uporabe prethodnog zaštitnog znaka ili drugog prava, kako je navedeno u ovom članku, obavijesti o povlačenju tog odbijanja u skladu s člankom 16. ili odobrenja zaštite u skladu s člankom 18., rezultirajuća zaštita oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ne dovodi u pitanje to pravo ni njegovu uporabu, osim ako zaštita nije pružena nakon otkazivanja, neproduženja, opoziva ili poništenja prava.

Članak 14.

Provedbeni postupci i pravna sredstva

Svaka ugovorna stranka stavlja na raspolaganje djelotvorna pravna sredstva za zaštitu registriranih oznaka izvornosti i registriranih oznaka zemljopisnog podrijetla te osigurava da pravne postupke za osiguranje njihove zaštite mogu pokrenuti tijela javne vlasti ili sve zainteresirane strane, bile one fizičke ili pravne, javne ili privatne osobe, ovisno o pravnom sustavu i praksi.

POGLAVLJE IV.

Odbijanje i druge mjere u međunarodnoj registraciji

Članak 15.

Odbijanje

- (1) *[Odbijanje učinaka međunarodne registracije]*
  - a) Nadležno tijelo ugovorne stranke može unutar roka određenog Pravilnikom obavijestiti Međunarodni ured o odbijanju učinaka međunarodne registracije na njezinu državnom području. Nadležno tijelo može proslijediti obavijest o odbijanju po službenoj dužnosti, ako je to u skladu s njezinim zakonodavstvom, ili na zahtjev zainteresirane strane.
  - b) U obavijesti o odbijanju navode se razlozi na kojima se temelji odbijanje.
- (2) *[Zaštita u skladu s drugim instrumentima]* Obavijest o odbijanju ne smije štetiti nijednoj drugoj zaštiti koja može biti dostupna u skladu s člankom 10. stavkom 2. za predmetne oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u ugovornoj stranci na koju se odbijanje odnosi.
- (3) *[Obveza pružanja mogućnosti zainteresiranim stranama]* Svaka ugovorna stranka pruža razumnu mogućnost svima na čije interese može utjecati međunarodna registracija da od nadležnog tijela zatraže obavijest o odbijanju u pogledu međunarodne registracije.

- (4) *[Registracija, objava i priopćivanje odbijanja]* Međunarodni ured upisuje odbijanje i razloge za odbijanje u Međunarodni registar. Objavljuje odbijanje i razloge za odbijanje te priopćava odbijanje nadležnom tijelu ugovorne stranke podrijetla ili, ako je zahtjev izravno podnesen u skladu s člankom 5. stavkom 3., korisnicima ili fizičkim ili pravnim osobama iz članka 5. stavka 2. točke ii. te nadležnom tijelu ugovorne stranke podrijetla.
- (5) *[Nacionalni tretman]* Svaka ugovorna stranka zainteresiranim stranama na koje utječe odbijanje osigurava ista pravna sredstva u sudskom i upravnom postupku kao i svojim državljanima u pogledu odbijanja zaštite oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla.

Članak 16.

Povlačenje odbijanja

Odbijanje se može povući u skladu s procedurama navedenima u Pravilniku. Povlačenje se upisuje u Međunarodni registar.

Članak 17.

Prijelazno razdoblje

- (1) *[Mogućnost odobravanja prijelaznog razdoblja]* Ne dovodeći u pitanje članak 13., ako ugovorna stranka nije odbila učinke međunarodne registracije na temelju prethodne uporabe od strane treće osobe ili je povukla to odbijanje ili je obavijestila o odobrenju zaštite, ta stranka može, ako je to u skladu s njezinim zakonodavstvom, odobriti određeno razdoblje utvrđeno u Pravilniku, za prestanak te uporabe.
- (2) *[Obavijest o prijelaznom razdoblju]* Ugovorna stranka obavješćuje Međunarodni ured o svim takvim razdobljima, u skladu s postupcima navedenima u Pravilniku.

Članak 18.

Obavijest o odobrenju zaštite

Nadležno tijelo ugovorne stranke može obavijestiti Međunarodni ured o odobrenju zaštite za registriranu oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla. Međunarodni ured upisuje sve takve obavijesti u Međunarodni registar i objavljuje ih.

Članak 19.

Poništenje

- (1) *[Mogućnost obrane prava]* Djelomično ili potpuno poništenje učinaka međunarodne registracije na državnom području ugovorne stranke može se izreći tek nakon što se korisnicima pruži mogućnost da obrane svoja prava. Ta mogućnost pruža se i fizičkim ili pravnim osobama navedenima u članku 5. stavku 2. točki ii.
- (2) *[Obavijest, upis i objava]* Ugovorna stranka obavještava Međunarodni ured o poništenju učinaka međunarodne registracije, koji poništenje upisuje u Međunarodni registar i objavljuje ga.
- (3) *[Zaštita na temelju drugih instrumenata]* Poništenje ne smije štetiti nijednoj drugoj zaštiti koja može biti dostupna u skladu s člankom 10. stavkom 2. za oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u ugovornoj stranci koja je poništila učinke međunarodne registracije.

Članak 20.

Izmjene i drugi unosi u međunarodni registar

Postupci za izmjenu međunarodnih registracija i drugih unosa u Međunarodni registar određeni su Pravilnikom.

POGLAVLJE V.

Administrativne odredbe

Članak 21.

Članstvo u Lisabonskoj uniji

Ugovorne stranke članice su iste Posebne unije kao i države stranke Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967., neovisno o tome jesu li stranke Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967.

Članak 22.

Skupština Posebne unije

(1) [Sastav]

- a) Ugovorne stranke članice su iste skupštine kao i države stranke Akta iz 1967.
- b) Svaku ugovornu stranku predstavlja jedan izaslanik kojemu mogu pomagati drugi zamjenici, savjetnici i stručnjaci.
- c) Svako izaslanstvo snosi vlastite troškove.

(2) [Zadaci]

- a) Skupština je obvezna:
  - (i.) baviti se svim pitanjima povezanima s održavanjem i razvojem Posebne unije i provedbom ovoga Akta;
  - (ii.) davati upute glavnom direktoru u vezi s pripremom revizijskih konferencija iz članka 26. stavka 1. uzimajući u obzir sve primjedbe članica Posebne unije koje nisu ratificirale ili pristupile ovom Aktu;
  - (iii.) mijenjati Pravilnik;
  - (iv.) pregledavati i odobravati izvješća i aktivnosti glavnoga direktora povezana s Posebnom unijom i davati glavnome direktoru sve potrebne upute povezane s pitanjima iz nadležnosti Posebne unije;
  - (v.) određivati program i donositi dvogodišnji proračun Posebne unije i odobravati njezine završne financijske izvještaje;
  - (vi.) donijeti financijski pravilnik Posebne unije;
  - (vii.) osnivati odbore stručnjaka i radne skupine koje smatra potrebnima za ostvarivanje ciljeva Posebne unije;
  - (viii.) odlučivati koje države, međuvladine organizacije i nevladine organizacije smiju biti prisutne na njezinim sastancima kao promatrači;
  - (ix.) donijeti izmjene članaka od 22. do 24. i članka 27;
  - (x.) poduzeti sve druge odgovarajuće mjere za unapređivanje ciljeva Posebne unije i obaviti sve ostale funkcije u skladu s ovim Aktom.
- b) Uzimajući u obzir pitanja koja su od interesa i drugim unijama koje administrira Organizacija, Skupština donosi svoje odluke nakon savjetovanja s Koordinacijskim odborom Organizacije.

(3) [Kvorum]

- a) Polovina članova Skupštine koji imaju pravo glasa o određenom pitanju čine kvorum za potrebe glasovanja o tom pitanju.

- b) Neovisno o odredbama iz točke a), ako je na nekoj sjednici broj članova Skupštine koji su države, koji imaju pravo glasovati o određenom pitanju i čija je zastupljenost na sjednici manja od polovine, a jednaka trećini ili veća od trećine članova Skupštine koji su države i imaju pravo glasa o tom pitanju, Skupština može donositi odluke, ali, osim kad je riječ o odlukama povezanim s njezinim vlastitim postupkom, sve takve odluke proizvode učinke samo ako se ispune uvjeti navedeni u nastavku. Međunarodni ured priopćava spomenute odluke članicama Skupštine koje su države, koje imaju pravo glasa o tom pitanju i nisu bile zastupljene te ih poziva da pisanim putem daju svoj glas ili se suzdrže u roku od tri mjeseca od datuma priopćenja. Ako po isteku toga roka broj takvih članica koje su tako dale svoj glas ili su se suzdržale dostigne broj članica koji je nedostajao da bi se postigao kvorum na samoj sjednici, takve odluke postaju izvršne, pod uvjetom da se istodobno zadržala potrebna većina.
- (4) *[Donošenje odluka na Skupštini]*
- a) Skupština nastoji donositi svoje odluke konsenzusom.
- b) Kad odluka ne može biti donesena konsenzusom, o predmetnom se pitanju odlučuje glasovanjem. U tom slučaju,
- (i.) svaka ugovorna stranka koja je država ima jedan glas i glasuje samo u svoje vlastito ime; i
- (ii.) sve ugovorne stranke koje su međuvladine organizacije mogu glasovati umjesto svojih država članica, pri čemu imaju jednak broj glasova kao njihove države članice koje su stranke ovog Akta. Ni jedna takva međuvladina organizacija ne sudjeluje u glasovanju ako bilo koja od njezinih država članica ostvaruje svoje pravo na glasovanje, i obratno.
- c) U pitanjima koja se tiču samo država koje obvezuje Akt iz 1967., ugovorne stranke koje ne obvezuje spomenuti Akt nemaju pravo glasa, dok u pitanjima koja se tiču samo ugovornih stranaka, samo one imaju pravo glasa.
- (5) *[Većine]*
- a) U skladu s člankom 25. stavkom 2. i člankom 27. stavkom 2., odluke Skupštine zahtijevaju dvije trećine danih glasova.
- b) Suzdržani glasovi ne uzimaju se u obzir.
- (6) *[Sjednice]*
- a) Skupština se sastaje na poziv glavnog direktora i, osim u izvanrednim slučajevima, u istom razdoblju i na istom mjestu kao i glavna skupština Organizacije.
- b) Skupština se sastaje na izvanrednoj sjednici koju saziva glavni direktor, ili na zahtjev četvrtine članova Skupštine ili na inicijativu samoga glavnog direktora.
- c) Dnevni red svake sjednice priprema glavni direktor.
- (7) *[Poslovník]* Skupština donosi vlastiti poslovnik.

Članak 23.

Međunarodni ured

- (1) *[Administrativne zadaće]*
- a) Međunarodni ured obavlja međunarodnu registraciju i povezane dužnosti te druge administrativne zadaće koje se odnose na Posebnu uniju.
- b) Međunarodni ured posebno priprema sastanke i određuje tajništvo Skupštine i odbora stručnjaka i radnih skupina koje može osnovati Skupština.

- c) Glavni direktor najviši je dužnosnik Posebne unije i predstavlja Posebnu uniju.
- (2) *[Uloga Međunarodnog ureda na Skupštini i drugim sastancima]* Glavni direktor i svi članovi osoblja koje je imenovao sudjeluju, bez prava glasa, na svim sastancima Skupštine, odbora stručnjaka i radnih skupina koje je Skupština osnovala. Glavni direktor ili član osoblja kojeg je glavni direktor imenovao tajnik je po službenoj dužnosti takvog tijela.
- (3) *[Konferencije]*
- a) Međunarodni ured, u skladu s uputama Skupštine, priprema sve revizijske konferencije.
- b) Međunarodni ured može se savjetovati s međuvladinim organizacijama i međunarodnim i nacionalnim nevladinim organizacijama u pogledu spomenutih priprema.
- c) Glavni direktor i osobe koje je on imenovao sudjeluju, bez prava glasa, u raspravama na revizijskim konferencijama.
- (4) *[Ostale zadaće]* Međunarodni ured obavlja sve ostale zadaće koje mu se dodjele na temelju ovog Akta.

Članak 24.

Financije

- (1) *[Proračun]* Prihodi i rashodi Posebne unije odražavaju se u proračunu Organizacije na pravedan i transparentan način.
- (2) *[Izvori financiranja proračuna]* Proračun Unije financira se iz sljedećih izvora:
- (i.) naknada naplaćenih u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2.;
- (ii.) prihoda od prodaje publikacija Međunarodnog ureda ili uplata tantijema za njih;
- (iii.) donacija, ostavština i subvencija;
- (iv.) najamnina, prihoda od ulaganja i drugih prihoda, koji uključuje razne prihode;
- (v.) posebnih doprinosa ugovornih stranaka ili bilo kojih drugih izvora koji potječu od ugovornih stranaka ili korisnika, ili oboje, ako i u mjeri u kojoj primici od izvora navedenih u točkama od i. do iv. nisu dovoljni za pokrivanje troškova, kako odredi Skupština.
- (3) *[Određivanje naknada; razina proračuna]*
- a) Iznose naknada iz stavka 2. utvrđuje Skupština na prijedlog glavnog direktora, a određuju se tako da uz prihode iz drugih izvora iz stavka 2. prihodi Posebne unije u uobičajenim okolnostima budu dovoljni da pokriju troškove Međunarodnog ureda za obavljanje usluge međunarodne registracije.
- b) Ako se program i proračun Organizacije ne donesu prije početka novog financijskog razdoblja, ovlast glavnog direktora za preuzimanje obveza i izvršavanje plaćanja ostaje na razini na kojoj je bila prethodne financijske godine.
- (4) *[Utvrđivanje posebnih doprinosa iz stavka 2. točke v.]* Za potrebe utvrđivanja svojeg doprinosa, svaka ugovorna stranka mora biti u istom razredu kao i u okviru Pariške konvencije ili, ako nije ugovorna stranka Pariške konvencije, u kojem bi bila da je ugovorna stranka Pariške konvencije. Za međuvladine organizacije smatra se da pripadaju I. (prvom) razredu doprinosa, ako Skupština jednoglasno ne odluči drukčije. Doprinos se djelomično ponderira prema broju registracija koje potječu iz ugovornih stranaka, kako odredi Skupština.

- (5) *[Fond obrtnih sredstava]* Posebna unija ima fond obrtnih sredstava koji se sastoji od predujmova svih članica Posebne unije ako Posebna unija tako odredi. Ako fond postane nedostatan, Skupština ga može odlučiti povećati. Razmjer i uvjete plaćanja određuje Skupština na prijedlog glavnoga direktora. Ako Posebna unija zabilježi prihode veće od rashodi u bilo kojem financijskom razdoblju, predujmovi fonda obrtnih sredstava mogu se vratiti svakom članu razmjerno njihovim početnim plaćanjima na prijedlog glavnog direktora i odlukom Skupštine.
- (6) *[Predujmovi države domaćina]*
- a) U sporazumu o sjedištu sklopljenom s državom na čijem državnom području Organizacija ima svoje sjedište predviđeno je da, kad god fond obrtnih sredstava nije dostatan, ta država daje predujmove. Iznos tih predujmova i uvjeti pod kojima se daju predmet su odvojenih sporazuma, za svaki pojedini slučaj, između te države i Organizacije.
- b) Država iz točke a) i Organizacija imaju pravo otkazati obvezu davanja predujmova pisanom obaviješću. Otkaz počinje proizvoditi učinke tri godine od kraja godine u kojoj je obavijest dostavljena.
- (7) *[Revizija računa]* Reviziju računa obavlja jedna ili više država članica Posebne unije ili vanjski revizori, na način predviđen financijskim pravilnikom Organizacije. Imenuje ih Skupština, uz njihov pristanak.

Članak 25.

Pravilnik

- (1) *[Predmet]* Pojednosti za provođenje ovog Akta utvrđuju se u Pravilnikom.
- (2) *[Izmjene određenih odredbi Pravilnika]*
- a) Skupština može odlučiti da se određene odredbe Pravilnika mogu izmijeniti samo jednoglasno ili samo tročetvrtinskom većinom.
- b) Da bi se zahtjev o jednoglasnoj odluci ili tročetvrtinskoj većini u budućnosti prestao primjenjivati na izmjene odredbe Pravilnika, potrebna je jednoglasna odluka.
- c) Da bi se zahtjev o jednoglasnoj odluci ili tročetvrtinskoj većini u budućnosti primjenjivao na izmjene odredbe Pravilnika, potrebna je tročetvrtinska većina.
- (3) *[Sukob između ovoga Akta i Pravilnika]* U slučaju sukoba između odredbi ovog Akta i odredbi Pravilnika, prednost imaju odredbe ovog Akta.

POGLAVLJE VI.

Revizija i izmjena

Članak 26.

Revizija

- (1) *[Revizijske konferencije]* Ovaj Akt može se revidirati diplomatskom konferencijom ugovornih stranaka. O sazivanju diplomatske konferencije odlučuje Skupština.
- (2) *[Revizija ili izmjena i dopuna određenih članaka]* Članci od 22. do 24. i članak 27. mogu se izmijeniti revizijskom konferencijom ili od strane Skupštine u skladu s odredbama članka 27.

Članak 27.

Izmjene određenih članaka od strane Skupštine

- (1) *[Prijedlozi za izmjene]*
- a) Prijedloge za izmjene članaka od 22. do 24. i ovog članka mogu podnijeti sve ugovorne stranke ili glavni direktor.
- b) Te prijedloge glavni direktor priopćava ugovornim strankama najmanje šest mjeseci prije njihova razmatranja od strane Skupštine.
- (2) *[Većine]* Za donošenje izmjena članaka iz stavka 1. potrebna je tročetvrtinska većina, osim što je za donošenje izmjena članka 22. i ovog stavka potrebna većina od četiri petine glasova.

(3) *[Stupanje na snagu]*

- a) Osim ako se primjenjuje točka b), sve izmjene članka iz stavka 1. stupaju na snagu mjesec dana nakon što glavni direktor od tri četvrtine ugovornih stranaka koje su u trenutku donošenja izmjene bile članice Skupštine i imale pravo glasa o toj izmjeni, primi pisane obavijesti o prihvaćanju, dane u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim postupcima.
- b) Izmjene članka 22. stavaka 3. ili 4. ili ove točke ne stupaju na snagu ako, u roku od šest mjeseci od njihova donošenja od strane Skupštine, bilo koja ugovorna stranka obavijesti glavnog direktora da ne prihvaća tu izmjenu.
- c) Svaka izmjena koja stupi na snagu u skladu s odredbama ovog stavka obvezuje sve države i međuvladine organizacije koje su ugovorne stranke u trenutku stupanja izmjene ili koje naknadno postanu ugovorne stranke.

POGLAVLJE VII.

Završne odredbe

Članak 28.

Postajanje strankom ovoga Akta(1) *[Prihvatljivost]* U skladu s člankom 29. i stavcima 2. i 3. ovog članka,

- (i.) svaka država koja je stranka Pariške konvencije može potpisati i postati strankom ovoga Akta;
- (ii.) sve druge države članice Organizacije mogu potpisati i postati strankama ovog Akta ako izjave da je njihovo zakonodavstvo u skladu s odredbama Pariške konvencije koje se odnose na oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla i zaštitne znakove;
- (iii.) svaka međuvladina organizacija može potpisati i postati strankom ovog Akta, pod uvjetom da je najmanje jedna država članica te međuvladine organizacije stranka Pariške konvencije i da međuvladina organizacija izjavi da je propisno ovlaštena, u skladu sa svojim internim postupcima, postati strankom ovog Akta te da se prema osnivačkom ugovoru te međuvladine organizacije primjenjuje zakonodavstvo na temelju kojeg se mogu steći zaštićeni regionalni nazivi povezani s oznakama zemljopisnog podrijetla.

(2) *[Ratifikacija ili pristup]* Svaka država ili međuvladina organizacija iz stavka 1. može položiti

- (i.) ispravu o ratifikaciji ako je potpisala ovaj Akt, ili
- (ii.) ispravu o pristupu ako nije potpisala ovaj Akt.

(3) *[Datum stupanja na snagu polaganja]*

- a) Podložno točki b), polaganje isprave o ratifikaciji ili pristupu stupa na snagu na datum polaganja isprave.
- b) Datum od kojega polaganje isprave o ratifikaciji ili pristupu bilo koje države koja je članica međuvladine organizacije i u odnosu na koju se može steći zaštita oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje između država članica međuvladine organizacije ima učinak je datum na koji je isprava o ratifikaciji ili pristupu te međuvladine organizacije položena, ako je taj datum kasniji od datuma na koji je položena isprava te države. Međutim, ova točka ne primjenjuje se u vezi s državama koje su stranke Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967. i ne dovodi u pitanje primjenu članka 31. u odnosu na te države.

Članak 29.

Datum stupanja na snagu ratifikacija i pristupa

- (1) *[Isprave koje se uzimaju u obzir]* Za potrebe ovoga članka, u obzir se uzimaju samo isprave o ratifikaciji ili pristupu koje su položile države ili međuvladine organizacije iz članka 28. stavka 1. i koje stupaju na snagu u skladu s člankom 28. stavkom 3.
- (2) *[Stupanje na snagu ovoga Akta]* Ovaj Akt stupa na snagu tri mjeseca nakon što pet stranaka koje ispunjavaju zahtjeve prihvatljivosti iz članka 28. položi svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu.
- (3) *[Stupanje na snagu ratifikacija i pristupa]*
  - a) Svaku državu ili međuvladinu organizaciju koja je položila ispravu o ratifikaciji ili pristupu tri ili više mjeseci prije datuma stupanja na snagu ovog Akta ovaj Akt obvezuje od datuma stupanja na snagu ovog Akta.
  - b) Sve druge države ili međuvladine organizacije ovaj Akt počinje obvezivati tri mjeseca od datuma polaganja isprave o ratifikaciji ili pristupu ili od bilo kojega kasnijeg datuma navedenog u toj ispravi.
- (4) *[Međunarodne registracije izvršene prije pristupa]* Na državnom području države pristupnice i, ako je ugovorna stranka međuvladina organizacija, državnom području na kojem se primjenjuje osnivački ugovor te međuvladine organizacije, odredbe ovog Akta primjenjuju se u odnosu na oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla koje su već registrirane na temelju ovog Akta u trenutku kada pristupanje stupa na snagu, podložno članku 7. stavku 4. i odredbama poglavlja IV. koji se primjenjuju *mutatis mutandis*. Država pristupnica ili međuvladina organizacija pristupnica u izjavi priloženoj njezinoj ispravi o ratifikaciji ili pristupu može odrediti i produljenje roka iz članka 15. stavka 1. i razdoblja iz članka 17., u skladu s postupcima navedenima u Pravilniku u tom pogledu.

Članak 30.

Zabrana rezervi

Nikakva rezerva na ovaj Akt nije dopuštena.

Članak 31.

Primjena Lisabonskog sporazuma i Akta iz 1967.

- (1) *[Odnos između država koje su članke i ovog Akta i Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967.]* Na međusobne odnose država koje su članke i ovog Akta i Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967. primjenjuje se samo ovaj Akt. Međutim, s obzirom na međunarodne registracije oznaka izvornosti važeće na temelju Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967., države ne dodjeljuju zaštitu koja je manja one koja se zahtijeva Lisabonskim sporazumom ili Aktom iz 1967.
- (2) *[Odnos između država koje su članke i ovoga Akta i Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967. i država koje su članke Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967., ali nisu članke ovog Akta]* Sve države koje su članke i ovog Akta i Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967. i dalje primjenjuju Lisabonski sporazum ili Akt iz 1967., ovisno o slučaju, u svojim odnosima s državama koje su članke Lisabonskog sporazuma ili Akta iz 1967, ali nisu članke ovog Akta.

Članak 32.

Otkazivanje

- (1) *[Obavijest]* Svaka ugovorna stranka može otkazati ovaj Akt obaviješću upućenom glavnom direktoru.
- (2) *[Datum od kojega otkaz ima učinak]* Otkaz ima učinak nakon godine dana od datuma na koji je glavni direktor primio obavijest ili od kasnijeg datuma navedenoga u obavijesti. To neće utjecati na primjenu ovoga Akta na bilo koji zahtjev čiji je postupak u tijeku i na bilo koju međunarodnu registraciju koja je na snazi u odnosu na ugovornu stranku koja otkazuje Akt u trenutku kad otkaz počinje proizvoditi učinak.

Članak 33.**Jezici ovoga Akta; Potpisivanje**

- (1) *[Izvorni tekstovi; službeni tekstovi]*
- a) Ovaj se Akt potpisuje u jednom izvorniku na engleskom, arapskom, kineskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, a svi su tekstovi jednako vjerodostojni.
  - b) Nakon savjetovanja sa zainteresiranim vladama, glavni direktor utvrđuje službene tekstove na drugim jezicima koje odredi Skupština.
- (2) *[Rok za potpisivanje]* Ovaj Akt ostaje otvoren za potpisivanje u sjedištu Organizacije godinu dana nakon njegova donošenja.

Članak 34.**Depozitar**

Glavni direktor depozitar je ovog Akta.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR